

Església de l'Escola Pia i Ermita de Santa Anna.
PP. Escolapis. Gandia.

Any VII, nº 17c

26 de desembre de 2010

Si no vas a Missa estes Lectures t'acostaran a una sintonia més clarificador, solidària i bella. Si vas, et serviran de record i preparació. I si no hi vas, però vols anar, t'ajudaran a acostar-te a la porta.

LECTURES de la Missa de la SAGRADA FAMÍLIA

NOVA ADREÇA: www.escolapiagandia.org

(CICLE A)

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

3, 3-7.14-17a; grec 2-6.12-14

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honra el pare expia els pecats, qui honra la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honra el pare; quan pregue, Déu l'escoltarà. Qui honra el pare viurà molts anys, qui honra la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandones mentre visca. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menysprees quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tingues pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Paraula de Déu.

salm responsorial

**R/ Felços els fidels del Senyor,
que viuen seguint els seus camins.**

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.

Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort. **R/**

La teua esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de ta casa;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. **R/**

És així com els fidels del Senyor seran beneïts.

Que el Senyor et beneïska des de Sió.

Que tota la vida pugues veure prosperar Jerusalem. **R/**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 12-21

Germans: Tingueu els sentiments que convenen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéreu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor vos ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I, com a coronament de tot això, estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist corone, en els vostres cors, els combats que manteniu; recordeu que, en aquesta pau, heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tinga cabuda entre vosaltres en tota la seua riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota classe de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit; tot allò que feu, siga de paraula, siga d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimen.

Paraula de Déu.

al-leluia

Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, tinga estada entre vosaltres.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 2, 13-15.19-23

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué:

– «Alça't de seguida, pren el xiquet amb sa mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho diga, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo.»

S'alça, prengué el xiquet amb sa mare, isqué de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué:

– «Prene el xiquet, amb sa mare,

i vés-te'n al país d'Israel,

que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo.»

Ell s'alça, prengué el xiquet amb sa mare i tornà, al país d'Israel.

Però, quan sentí dir que, a Judea, Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni,

es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret.

Així es complí allò que havien anunciat els profetes:

«Li diran Natzarè.»

Paraula del Senyor

LECTURES DE LA MISSA DE LA SETMANA

LITÚRGIA DE LES HORES: I setmana salteri i Nadal

Dissabte 25. NADAL DEL SENYOR.

Is 52, 7-10; Sl 97; He 1, 1-6; Jn 1, 1-18.

Diumenge 26, la Sgda. Família:

Sir 3,3-7.14-17a / Sl 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15.19-23.

Dilluns 27, Sant Joan, apòstol i evangelista:

1Jn 1,1-4 / Sl 96 / Jn 20,2-8

Dimarts 28, Sants Innocents, mrs:

1Jn 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18

Dimecres 29, Sant Tomàs Becket, bisbe i mr:

1Jn 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2, 22-35

Dijous 30:

1Jn 2,12-17 / Sl 95 / Lc 2,36-40

Divendres 31, Sant Silvestre I, papa i mr:

1Jn 2,18-21 / Sl 95 / Jn 1, 1-18

Dissabte 1 gener 2011, Santa Maria, Mare de Déu:

Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lluc 2,16-21

Diumenge vinent, II després de Nadal:

Sir 24, 1-4.12-16 / Sl 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18.

COMENTARI

Perseguit des de menut

Encara avui els infants són globalment els qui més pateixen arreu del món. Ells són les víctimes de xacres tan terribles com l'explotació infantil, la pederàstia o la desnutrició.

Molts riquets, sobretot al Tercer Món, moren abans d'hora o viuen en condicions inhumanes. Si la violència i les injustícies són inacceptables en una societat civilitzada, molt més s'han de rebutjar quan afecten els més petits. Jesús, que s'ha fet solidari de la nostra condició humana amb totes les conseqüències i ha assumit sobretot el sofriment que deriva de la maldat humana, també va experimentar el rebuig des de ben petit. L'Evangeli de Mateu explica que els poderosos del seu temps el volien fer desaparèixer tot just després d'haver nascut perquè ja el consideraven un perill. La persecució contra l'infant Jesús és una prefiguració de la que sofrirà més endavant a mans de les autoritats, que el portarà a ser condemnat injustament a morir en una creu.

Per sort, Jesús infant va poder comptar amb la proximitat i l'ajuda eficaç de la seva família. Josep i Maria no van dubtar a abandonar la seua terra i convertir-se en emigrants per tal de salvar el seu fill. Enmig de totes les dificultats que apareixen en el seu camí, es mantenen units i cadascú d'ells està disposat a fer el que convinga pel bé dels altres.

De fet, viuen com una veritable família en tota ocasió, tant en els moments agradables com en els adversos, segurament també perquè es mantenen sempre atents a la presència i a la voluntat de Déu sobre ells.

Una característica essencial de la família de tots els temps ha de ser la sol·licitud mútua.

L'afecte sincer ha de portar al respecte i a l'interès dels uns pels altres. Cadascú ha de preocupar-se per ajudar els altres membres de la pròpia família a sentir-se estimats i protegits. La família de Natzarèt és certament un bon model per a les famílies d'avui i de sempre.

Agustí Borrell

Campanya de Nadal 2010 de Càritas: "Sense tu, no som nosaltres"

"Una societat amb valors és una societat amb futur" és el lema de la campanya que Càritas du a terme i que per tercer any consecutiu apel·la a la nostra consciència de ciutadans, de persones, per invitar-nos a construir un model de societat basat en els valors que afavoreixen la dignitat de totes les persones. La **comunió, la participació, la diversitat i la gratuïtat** se sumen a

la **FRATERNITAT**, que ens convida a establir lligams i ponts en les relacions amb els altres, lluny del model competitiu i economicista que predomina en la societat.

És temps de Nadal i Càritas ens convida a viure un canvi en la manera de relacionar-nos amb els altres. La fe en un Déu que estima i crea s'expressa en l'existència de signes de vida.

Necessitem ser comunitats que expressen i anuncien aquests signes de vida a través de la fraternitat que estén lligams que ens uneixen els uns als altres i ens permeten generar convivència, trobada humana i humanitzadora, solidaritat i proximitat amb els altres i, en especial, amb els qui viuen més sols i més vulnerables. La societat fa públiques amb facilitat les dinàmiques de l'èxit personal i molt poc les que generen llaços comunitaris, les que teixeixen societat fraterna.

Estem cridats a:

- Desplegar l'esperit de servei i el sentit de comunitat com a lloc privilegiat de trobada, interiorització i comunicació amb els altres.
- Construir una societat fraterna i integradora, on poder acollir i valorar els altres i on les persones excloses puguin recuperar la dignitat de ser persona

La gran paradoxa: Déu fet home

Oriol:—¿És veritat allò que he sentit dir: que el que pensa no creu i el que creu no pensa?

Gràcia:—No. Pensar i creure no són activitats oposades. Creure és apostar i confiar, posar-se en les mans de Déu. Pensar és donar raons, argumentar, saber explicar el perquè de les coses. Però el fet de creure té les seves raons i en l'acte de pensar també s'hi mesclen emocions, sentiments i passions.

—Però qui admet uns dogmes, deixa de pensar, no?

—Els dogmes són un estímul per al pensament. Són veritats que no podem dissoldre amb la raó. El cristianisme exigeix tant del pensament. Obliga a una intensa mobilització, a un intens esforç, a una intensa penetració de la intel·ligència.

—Per què ho dius, això, mare?

—Perquè la fe és plena de paradoxes.

—De paradoxes? Què és una paradoxa?

—La paradoxa és, en sentit estricte, allò que està al costat de la doxa.

—I què és la doxa?

—És l'opinió, allò que la gent pensa.

—El cristianisme està al marge del que la gent pensa?

—La fe és una meravella, un misteri, es refereix a un conjunt d'idees que no són corrents, que no coincideixen amb l'opinió pública. Ser cristià és, molt sovint, esdevenir signe de contradicció en el món.

—Mostra'm una paradoxa.

—Per exemple, l'afirmació que Déu es va fer home.

—És una paradoxa?

—Sí. És la més gran de les paradoxes del Credo. És un esdeveniment en la història, un fet meravellós que trenca els esquemes habituals, les expectatives dels homes. Ningué no podia imaginar un Déu encarnat, nascut en un estable, fill d'una dona verge. Tot és extraordinari.

Francesc Torralba

(Ah sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

